

Arrest

nr. 177 655 van 10 november 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 5 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VERHAEGEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 6 februari 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 9 februari 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 10 maart 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal), waar verzoekster werd gehoord op 16 augustus 2011. Op 29 augustus 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus.

1.3. Op 11 februari 2016 werd verzoekster door het Commissariaat-generaal gehoord over nieuwe elementen die na haar erkenning als vluchteling zijn opgedoken in haar asiëldossier. Op 2 maart 2016 nam de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en op 11 september 1985 geboren te zijn in Addis Abeba. U kende problemen omwille van uw lesbische geaardheid in Ethiopië en vluchtte naar België, waar u op 9 februari 2011 asiel vroeg. Op 31 augustus 2011 werd u de status van vluchteling verleend. In een door u opgestelde en ondertekende brief (dd. 6 juni 2014), die deel uitmaakt van het dossier voor een visumaanvraag voor België voor uw zus, L.(...) T.(...) B.(...), verklaarde u '(...)Tijdens mijn laatste vakantie in Ethiopië heb ik mijn zus uitgenodigd om hier in België bij mij op bezoek te komen (...)'. Hieruit kan worden afgeleid dat u (op vakantie) bent geweest naar Ethiopië. Verder blijkt uit een 'Meldingfiche voorgenomen, uitgesteld of geweigerd schijnhuwelijk/wettelijke samenwoning' dat u op 17 september 2015 bij de gemeente Geel uw voorgenomen huwelijk meldde met K.(...) A.(...) Y.(...), een man met de Belgische nationaliteit. Deze informatie over enerzijds uw verblijf in Ethiopië ter gelegenheid van een vakantie en anderzijds uw intentie om met een man te huwen riep vragen op bij de waarachtigheid van uw nood aan internationale bescherming en bij uw beweerde lesbische geaardheid, die de basis vormde voor uw erkenning als vluchteling. Het CGVS besloot u op 11 februari 2016 nogmaals uit te nodigen en u te ondervragen op basis van deze nieuwe elementen, in het kader van een eventuele intrekking van uw vluchtelingenstatus.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat er na uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asiëldossier zijn opgedoken waaruit blijkt dat de verklaringen die u in de loop van de asiëlprocedure heeft afgelegd en die essentieel waren voor uw erkenning als vluchteling ongeloofwaardig zijn.

Vooreerst kunnen vragen worden gesteld bij uw nood aan internationale bescherming, in het licht van de vaststelling dat u verklaarde sinds uw verblijf in België op vakantie te zijn geweest in Ethiopië. In het dossier voor de aanvraag van een visum voor België voor uw zus, L.(...) T.(...) B.(...), bevindt zich een brief (dd. 6 juni 2014), die door u werd opgesteld en door u werd ondertekend. In deze brief schrijft u '(...)Tijdens mijn laatste vakantie in Ethiopië heb ik mijn zus uitgenodigd om hier in België bij mij op bezoek te komen (...)'. (zie kopie hiervan in het administratief dossier). Hieruit kan worden afgeleid dat u op vakantie bent geweest naar Ethiopië. Wanneer u met deze vaststelling werd geconfronteerd, ontkende u sinds uw verblijf in België naar Ethiopië te zijn teruggekeerd. U stelde dat u de brief in het Amharic had opgesteld en dat u deze vertaalde via Google translate. U zei dat u (met de omstreden zin) eigenlijk bedoelde dat u in juli vakantie had en dat u uw zus tijdens uw vakantie wilde laten komen (gehoor CGVS II, p. 3). De omstreden passage in de brief was volgens u dus het gevolg van een verkeerde vertaling via Google translate (gehoor CGVS II, p. 3). Er kan echter betwist worden dat de omstreden passage het gevolg is van een verkeerde vertaling via Google translate. Vooreerst zou men toch verwachten dat iemand die het Nederlands niet voldoende beheerst een belangrijk document als een aanbevelingsbrief in het kader van de visumaanvraag voor haar zus door iemand zou laten nalezen die het Nederlands perfect beheerst, teneinde fouten te vermijden. Daarnaast is het ook twijfelachtig dat u de brief aanvankelijk in het Amhaars zou hebben opgesteld en dat deze via Google translate zou zijn vertaald, vermits het Nederlands dat in de brief wordt gebruikt van zeer goede kwaliteit is en de zinsconstructies doorgaans volkomen logisch zijn, wat bij een vertaling via Google translate meestal niet het geval is. Daarnaast stelde u dat u met de omstreden passage '(...)Tijdens mijn laatste vakantie in Ethiopië heb ik mijn zus uitgenodigd om hier in België bij mij op bezoek te komen (...)eigenlijk bedoelde dat u in juli vakantie had en dat u uw zus tijdens uw vakantie wilde laten komen (gehoor CGVS II, p. 3). Dit is erg twijfelachtig omdat in het begin van de brief reeds in zeer gedetailleerde bewoordingen door u wordt uitgelegd in welke periode u uw zus wilde uitnodigen, i.c. '(...)de periode tussen juni 2014 en september 2014(...)' en dat u haar '(...)gedurende 1 maand(...)' wilde uitnodigen. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat de omstreden passage in de brief werkelijk het gevolg is van een foute vertaling. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat u zich werkelijk naar Ethiopië heeft begeven om er op vakantie te gaan. Een dergelijke terugkeer naar Ethiopië, om welke reden dan ook, is echter niet verenigbaar met uw verklaring in het kader van uw asiëlaanvraag dat u Ethiopië in 2011 heeft verlaten uit een 'vrees voor vervolging' omwille van uw lesbische geaardheid.

Dergelijke vaststellingen roepen vragen op, niet alleen bij uw nood aan internationale bescherming, maar evenzeer bij uw bewering dat u lesbisch geaard zou zijn.

Daarnaast kan ook uw lesbische geaardheid op zich worden betwist.

Uit de 'Meldingfiche voorgenomen, uitgesteld of geweigerd schijnhuwelijk/wettelijke samenwoning' blijkt dat u op 17 september 2015 bij de gemeente Geel uw voorgenomen huwelijk meldde met K.(...) A.(...) Y.(...), een man met de Belgische nationaliteit. U bevestigde tijdens het gehoor door het CGVS dat u

met hem wilde trouwen en samenleven (gehoor CGVS II, p. 4). Dit voorgenomen huwelijk met een man laat op zich al toe om uw herhaaldelijke beweringen in het kader van het gehoor door het CGVS dd. 16 augustus 2011 dat u lesbisch geaard bent (gehoor I CGVS, p. 2, 4-6) en 'geen instinct had om op jongens te vallen' (gehoor I CGVS, p. 3) in twijfel te trekken.

Tevens kunnen nog volgende bedenkingen worden gemaakt bij uw beweerde lesbische geaardheid. Uit uw verklaringen tijdens beide gehoren door het CGVS blijkt dat u een direct verband legt tussen het seksueel misbruik door uw oom en uw lesbische geaardheid (gehoor I CGVS, p. 3 en gehoor II CGSV, p. 3).

Wanneer u gevraagd werd of u zichzelf als lesbisch beschouwt, antwoordde u '(...) Toen wel, toen ik een relatie had met een meisje wel, zou ik zeggen ; ja (...) '(gehoor II CGVS, p. 3). Wanneer u door de protection officer werd gevraagd 'en nu', antwoordde u '(...) Deze keer ben ik in een relatie met hem [i.e. uw huidige mannelijke partner, Y.(...)] ; ik ben zeer blij en wil in deze relatie blijven (...) '(gehoor II CGVS, p. 3). Wanneer u door de protection officer werd gevraagd '(...) Als je je leven beschouwt in zijn geheel, voelde u zich dan eerder aangetrokken tot meisjes/vrouwen of tot jongens/mannen ? (...) '(gehoor II CGVS, p. 3). Omdat ik een reden had door mijn oom; ik had een haat tegenover mannen. Ik voelde mij meer op mijn gemak met vrouwen en wilde meer contact met vrouwen. (...) '(gehoor II CGVS, p. 4). Uit deze verklaring blijkt dat u de nare ervaringen met uw oom als oorzaak aanduidt voor het feit dat u zich meer aangetrokken voelde tot vrouwen. Uit het feit dat u momenteel, ondanks uw nare ervaringen met uw oom, een relatie heeft met een man en de intentie heeft om deze relatie verder te zetten, blijkt echter dat dit oorzakelijk verband tussen het seksueel misbruik door een man en het zich aangetrokken voelen tot vrouwen, niet (absoluut) voor u opgaat. Wanneer de protection officer u vroeg '(...) als je je leven als geheel beschouwt, voelde je je dan eerder seksueel aangetrokken tot mannen of vrouwen ? (...) ', repliceerde u '(...) Toen ik een relatie met een meisje had was ik tevreden en nu met hem ben ik ook tevreden (...) '(gehoor CGVS, p. 4). Uit deze uitspraken kan evenmin worden afgeleid dat u lesbisch geaard bent. Bovendien is het niet onbelangrijk om vast te stellen dat het met Y.(...) (een man) is met wie u besloot samen te wonen (gehoor II CGVS, p. 5), met wie u wil huwen (gehoor II CGVS, p. 5) en met wie u zeker kinderen wil (gehoor II, p. 12), hetgeen toch belangrijke indicaties vormen van een verregaand engagement van uw kant ten aanzien van (uw relatie met) Y.(...).

Van een dergelijk verregaand engagement gaf u overigens geen blijk wanneer u verklaringen aflegde over uw vriendin L.(...), die in de Verenigde Staten woonde en met wie u verklaarde een lesbische relatie te hebben gehad. U legde over deze relatie onsamenhangende verklaringen af, die toelaten om deze relatie in twijfel te trekken. U verklaarde dat u met haar een relatie had gedurende ongeveer 2 jaar, maar dat jullie elkaar slechts tijdens de vakanties zagen (gehoor II CGVS, p. 8-9). Op de vraag of u nog contact met haar hebt sinds u in België bent, antwoordde u dat u sinds haar vertrek uit Ethiopië niets meer van haar hoorde. Gevraagd of u via sociale netwerken niet probeerde om met haar in contact te komen, antwoordde u dat u dat probeerde, maar dat u haar niet vond (gehoor II CGVS, p. 7). Later tijdens het gehoor verklaarde u ook dat u –toen u zich nog in Ethiopië bevond- probeerde haar te bellen, maar dat ze niet opnam (gehoor II CGVS, p. 13). U stelde dat ze na jullie problemen omwille van jullie lesbische relatie tegen u zei dat ze naar de VS zou gaan en dat ze nadien nooit meer belde (gehoor II CGVS, p. 13). Op de vraag van de protection officer of u voordien ooit met haar had gepraat over wat jullie zouden doen in een situatie van problemen als ze bij u zou zijn, antwoordde u vreemd genoeg '(...) We praatten niet over problemen; we hadden plannen om in de VS te leven samen. Ze zei dat ze wilde dat ik bij haar ging leven in de VS.(...) ". Gevraagd of u of zij concrete stappen ondernamen om u naar de VS te laten gaan, antwoordde u '(...) het was alleen denken; niet plannen ; het was niet concreet (...) '(gehoor CGVS II, p. 13). Uit al deze verklaringen blijkt dat deze getuigen van weinig engagement en duurzaamheid ten aanzien van jullie relatie en van relatief weinig initiatief of inspanning om contact te leggen met elkaar. Het wekt verbazing dat u en uw vriendin, die overigens in de VS woonde en zich bijgevolg in veiligheid kon brengen bij eventuele problemen in Ethiopië, het in jullie specifieke situatie waarbij jullie een in Ethiopië verboden lesbische relatie zouden hebben gehad, nooit zouden hebben gehad over wat jullie zouden doen als jullie in Ethiopië problemen zouden hebben. Het ligt immers binnen de verwachtingen dat 2 meisjes die er in Ethiopië een lesbische relatie op nahouden en die naaktfoto's en –video's op de mobiele telefoon van één van hen opsloegen, er wel aan gedacht zouden hebben om een scenario uit te stippelen in geval er zich problemen zouden voordoen. U zegt dat u zelfs nooit over problemen met haar praatte, wat erg veel verbazing wekt, omdat jullie lesbische relatie op zich immers reeds potentieel problematisch was in de Ethiopische context. Evenzeer is het opmerkelijk en komt het weinig doorleefd over dat u en L.(...), na haar vertrek uit Ethiopië, geen contact meer met elkaar hadden, vermits de problemen die jullie ondervonden toch precies hun oorzaak vonden in de lesbische relatie die jullie zouden hebben gehad. Dit wekt des te meer verbazing, omdat u liet uitschijnen dat jullie plannen hadden om samen te leven in de VS (gehoor CGVS II, p. 13). Uit het voorgaande blijkt niet dat u kan overtuigen dat u werkelijk een lesbische relatie heeft gehad met L.(...), laat staan dat deze relatie een duurzaam karakter zou hebben gehad.

Tevens is het opvallend dat u ontwijkende antwoorden geeft op vragen over uw gevoelsleven. Wanneer u gevraagd werd of u zich vóór de slechte ervaring die u met uw oom had aangetrokken voelde tot jongens of meisjes, antwoordde u '(...)Ik voelde mij goed bij jongens en meisjes(...)'(gehoor II CGVS, p. 9). Gevraagd of u toen nooit de nood voelde om een relatie aan te gaan, antwoordde u '(...)Ik was jong(...)'(gehoor II CGVS, p. 9). Op de vraag of u nooit verliefd geworden bent vóór uw 15de (toen u de slechte ervaring had met uw oom), antwoordde u '(...)Ik had geen gevoelens; ik was een normaal kind. Ik speelde met jongens; ik hield van voetbal(...)'(gehoor II CGVS, p. 9). Ook wanneer gepeild wordt naar uw relationeel leven en toekomstplannen na uw aankomst in België, bleef u heel erg op de vlakte. Gevraagd naar hoe u uw toekomst zag toen u net in België was en of u dacht een 2de relatie te hebben met een vrouw, antwoordde u '(...)Mijn probleem bleef bij mij voor lange tijd ; ik had een depressie (...)' (gehoor II, CGVS, p. 13). Gevraagd of het niet in u opkwam om aan een relatie te denken met een vrouw of een meisje in België, antwoordde u enkel '(...)Ik wilde alleen zijn; ik vertrouwde niemand(...)' (gehoor II CGVS, p. 13). Voordien tijdens het gehoor had u ook al verklaard dat u Ethiopië verliet en dat u hier [in België] gedurende 3 jaar alleen was en eenzaam (gehoor II CGVS, p. 3). Niettemin blijkt uit uw twitter en FB account dat u reeds sinds 2012 actief was op deze sociale netwerken en foto's postte waaruit blijkt dat u sinds 2012 in elk geval volop bezig was om uw zang- en modellen carrière met succes uit te bouwen (zie informatie in het administratief dossier). Het is in het licht van de vaststelling dat u werkte aan uw carrière als zangeres en model en bijgevolg onvermijdelijk met veel mensen in contact moet zijn gekomen, weinig ernstig om eenzijdig te laten uitschijnen dat u geen relaties kon aangaan omdat u alleen, eenzaam en depressief was en niemand vertrouwde. Ook uw antwoord op de vraag '(...)Heeft u sinds uw verblijf in België geprobeerd om hier lesbische vrouwen te ontmoeten ?(...), ligt in dezelfde ontwijkende lijn; u verklaarde hieromtrent '(...)Ik had een eenzaam leven zonder mensen ; ik ging werken en naar school. Wanneer ik bezig wilde zijn ging ik naar een muziekvoorstelling of deed ik modellenwerk. In Ethiopie was ik zangeres (...)' (gehoor II CGVS, p. 4). Het komt weinig ernstig over dat u het enerzijds voorstelt alsof u geen mensen ontmoette, terwijl u anderzijds verklaarde dat u ging werken en naar school ging, naar muziekvoorstellingen of dat u modellenwerk deed.

Wanneer u gevraagd werd of u in Gent, waar u van bij het begin van uw verblijf in België tot 2015 woonde, lesbische meisjes of vrouwen ontmoette, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u er naar zocht, antwoordde u ook ontkennend. Gevraagd of u naar ontmoetingsplaatsen zocht voor lesbische vrouwen of meisjes, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat u niet wist dat die er waren (gehoor II CGVS, p. 4). Hieruit blijkt andermaal dat vragen kunnen gesteld worden bij uw lesbische geaardheid. Veelzeggend is ook dat u op de vraag of u iets weet over de situatie van gays en van lesbische vrouwen in België antwoordde '(...)Ik weet dat het toegestaan is maar ik ken geen details(...)' (gehoor CGVS, p. 13). Indien u werkelijk lesbisch geaard zou zijn, zou men toch verwachten dat u belangstelling heeft voor de situatie van lesbische vrouwen in België en dat u net wel de details zou kennen over hun situatie hier. Dat u zich lijkt te distantiëren van de LGBTI-gemeenschap in België, roept bijkomende vragen op bij uw bewering dat u lesbisch geaard zou zijn en bij uw verklaring dat u niet uitsluit dat u in de toekomst een relatie zou kunnen hebben met een meisje (gehoor II CGVS, p. 4 en 13).

Verder kan nog verwezen worden naar uw eigen antwoorden op de vraag van de protection officer of u lesbisch geaard bent. Wanneer u in de loop van het tweede gehoor door het CGVS op 3 verschillende momenten gevraagd wordt of u lesbisch bent, antwoordde u respectievelijk '(...)Toen wel ... toen ik een relatie had met een meisje wel zou ik zeggen(...)' (gehoor II CGVS, p. 4); '(ik kan niet zeker zijn ; ik ben nu tevreden met de situatie met Y.(...) (...)' (gehoor II CGVS, p. 4) en '(...)Toen ik met haar was; ja. En nu : nee ik ben tevreden met wat ik ben ; ik zie mijzelf niet als lesbische(...)' (gehoor II CGVS, p. 13). Het lijkt alsof u suggereert dat u lesbisch werd op het moment dat u een relatie had met een meisje en dat u niet meer lesbisch bent sinds u een relatie kreeg met Y.(...). U koppelt uw beweerde lesbische geaardheid ook rechtstreeks aan het seksueel misbruik van uw oom ; u zei dat u sinds het misbruik door uw oom een haat had tegenover mannen en u zich meer op uw gemak voelde bij vrouwen en meer contact met vrouwen wilde (gehoor II CGVS, p. 4). Met deze verklaringen lijkt u te suggereren dat uw lesbische geaardheid het gevolg is van een nare ervaring in uw leven, maar nergens uit uw verklaringen blijkt dat u uw lesbische geaardheid beschouwt of beschouwde als een intrinsiek, alomvattend en permanent onderdeel van u als persoon, die uw relationeel leven en gevoelsleven blijvend beïnvloedt, wars van wisselende situationele omstandigheden waar u mee te maken krijgt in uw leven.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat hoewel u onderstreepte dat u bekend was in uw land van oorsprong op het moment dat u er nog verbleef (gehoor II CGVS, p. 9 en 12) kan worden vastgesteld dat er op het internet erg veel informatie over uw carrière als zangeres en als model te vinden is, maar dat u geen enkel materieel bewijs voorlegde om te staven dat u in Ethiopië problemen

had omwille van uw lesbische geaardheid. U verklaarde in dat verband dat u toen geen bewijzen verzamelde (gehoor II CGVS, p. 12). Het wekt verbazing dat u dat ook nadien niet heeft geprobeerd. Voor wat betreft de door u voorgelegde documenten kan het volgende worden opgemerkt. In verband met de brieven van uw vriend Y.(...) K.(...) A.(...) en van uw zus B.(...) L.(...) T.(...), kan worden opgemerkt dat het hier documenten van privé-personen betreft met een duidelijk gesolliciteerd karakter voor uw asielprocedure, waarvan de bewijswaarde dan ook beperkt is. De inhoud van deze brieven doet in elk geval geen afbreuk aan hogervermelde bedenkingen en overwegingen aangaande de verklaringen die u zelf aflegde.

Het attest van Dr. T.(...) T.(...) getuigt van het feit dat u in september 2015 een miskraam had, hetgeen hier geenszins wordt betwist.

Het geheel van de nieuwe elementen en uw verklaringen tijdens het meest recente gehoor van het CGVS, laten toe om te concluderen dat u niet heeft kunnen overtuigen dat u lesbisch geaard bent. Vermits er ook aanwijzingen zijn dat u naar Ethiopië bent teruggekeerd na uw erkenning als vluchteling; gegeven het feit dat u momenteel een (duurzame) relatie heeft met een man en rekening houdend met de vaststelling dat er geen publieke bronnen voorhanden zijn waaruit blijkt dat u –als bekend persoon in Ethiopië– destijds in dat land vervolgd zou zijn geweest omwille van uw lesbische geaardheid, kan in het kader van uw asiëldossier niet meer worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade omwille van uw lesbische geaardheid. U bracht geen andere motieven naar voor die zouden toelaten om te kunnen besluiten tot een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 55/3/1, §2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), artikel 14 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de kwalificatierichtlijn), artikel 44 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de procedurerichtlijn), de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, werpt verzoekster op dat uit artikel 14 van de kwalificatierichtlijn duidelijk volgt dat de bewijslast in geval van intrekking van de vluchtelingenstatus bij het Commissariaat-generaal ligt en dat het aldus aan de verwerende partij toekomt om *in casu* aan te tonen dat zij frauduleuze verklaringen heeft afgelegd die doorslaggevend zijn geweest bij de toekenning van haar vluchtelingenstatuut. Verzoekster meent dat het Commissariaat-generaal deze op haar rustende bewijslast niet heeft vervuld.

Verzoekster betoogt dat haar uitnodigingsbrief in het visumdossier van haar zus absoluut geen sluitend bewijs is van een terugkeer naar Ethiopië. Zij ontkent formeel dat ze sinds haar vlucht naar België in 2011 in Ethiopië is geweest en wijt de verwarrende zin in haar brief aan een foutieve vertaling door Google Translate. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat op basis van deze brief en haar verklaringen erover "*niet kan worden uitgesloten*" dat zij terugkeerde naar Ethiopië. Verwerende partij gaat er hier echter volledig aan voorbij dat het aan haar toekomt om met sluitend bewijs aan te tonen dat zij werkelijk terugkeerde naar Ethiopië, aldus verzoekster, die erkent dat haar brief inderdaad verwarring wekt doch betoogt dat de brief teveel vraagtekens laat om als sluitend bewijs te dienen voor een terugkeer naar Ethiopië. Verzoekster licht toe dat de brief slechts een verklaring van haar betreft, met een ander doeleinde, in een andere context en door Google Translate vertaald. Zij laakt dat het Commissariaat-generaal op geen enkele manier is nagegaan of zij effectief naar Ethiopië reisde en zij voegt een kopie van haar paspoort aan het verzoekschrift, waaruit blijkt dat zij geen visum, noch in- of uitreisstempels bekam voor een reis naar Ethiopië (stuk 3). Op die manier meent verzoekster, naast haar verklaringen in verband met de vertaling, op zijn minst een begin van bewijs te leveren dat ze niet

terugkeerde. Verzoekster wijst er te dezen nog op dat het Commissariaat-generaal zich ertoe beperkt te stellen dat zij het logisch zou vinden dat zij de brief had laten nalezen en dat zij twijfelt of de brief wel echt door Google Translate werd vertaald omdat de kwaliteit van het Nederlands en de zinsconstructies in de rest van de brief van té goede kwaliteit zijn. Het Commissariaat-generaal polste tijdens het gehoor van 11 februari 2016 naar haar reactie op de bewuste zin in de brief, maar confronteerde haar niet met voormelde bedenkingen. Nadat zij bevestigde dat ze nooit naar Ethiopië terugkeerde en dat het om een vergissing door Google Translate ging, werd dit onderwerp afgesloten. Hierdoor gaf het Commissariaat-generaal verzoekster en haar raadsman tijdens het gehoor de indruk dat dit element niet belangrijk was.

Daarnaast meent verzoekster dat ook haar voorgenomen huwelijk met een man onvoldoende is om te oordelen dat zij bij haar asielaanvraag doorslaggevende, frauduleuze verklaringen aflegde. Verzoekster stelt dat zij een asielaanvraag indiende omdat zij in Ethiopië een relatie had met een vrouw en hierdoor problemen kende. Zij wijst naar haar verklaringen tijdens het gehoor dd. 16 augustus 2011 en voert aan dat zij bij indiening van haar asielaanvraag niet heeft geclaimd lesbisch te zijn en nooit te zullen vallen op mannen. Zij heeft naar eigen zeggen geen bescherming gevraagd omdat ze lesbisch was, maar wel omwille van de problemen die ze heeft ondervonden na de relatie met een vrouw. In dit opzicht doet haar huidige relatie en voorgenomen huwelijk naar mening van verzoekster geen afbreuk aan de door haar aangehaalde problemen die leidden tot een erkenning als vluchteling. Verzoekster verduidelijkt dat het feit dat zij nu een relatie heeft met een man helemaal niet betekent dat zij in het verleden geen relatie met een vrouw kan gehad hebben. Het Commissariaat-generaal had moeten weten dat ook een biseksuele geaardheid bestaat, dat een persoon relaties kan hebben met verschillende geslachten zonder dat deze in het hokje hetero / lesbisch / biseksueel moet worden geplaatst en dat een seksuele geaardheid kan evolueren, aldus verzoekster, die ter staving van haar betoog verwijst naar de *“Guidelines on International Protection No. 9: Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”* van UNHCR van 23 oktober 2012 en naar *“Refugee Status Claims Based on Sexual Orientation and Gender Identity. A Practitioners’ Guide”* van de Internationale Commissie van Juristen.

Verzoekster wijst erop dat zij tijdens het gehoor van 11 februari 2016 verklaarde dat zij zich bij aankomst in België erg eenzaam en depressief voelde door wat haar overkomen was. Ze had alles en iedereen moeten achterlaten en had moeite om de draad terug op te pikken in België. Lange tijd stond ze niet open voor een relatie, tot ze haar huidige partner leerde kennen. Hoewel haar relatie met een man geen afbreuk doet aan de oprechtheid van de problemen die zij beweerde te hebben gekend in Ethiopië, grijpt de verwerende partij deze relatie aan om op verschillende vlakken te besluiten tot haar ongeloofwaardigheid. Zo valt in de bestreden beslissing te lezen dat het Commissariaat-generaal plots (want bij de toekenning van het vluchtelingenstatuut deed ze dat niet) twijfelt aan het oorzakelijk verband tussen het seksueel misbruik door een man en het feit dat verzoekster zich aangetrokken voelde tot vrouwen. De reden waarom zij een relatie begon met een vrouw doet hier volgens verzoekster echter niet ter zake. Wat de reden ook mag geweest zijn, feit blijft dat deze relatie niet onverzoenbaar is met een huidige relatie met een man. Plots trekt het Commissariaat-generaal ook de gehele relatie met L. in twijfel en merkt zij op dat deze relatie geen duurzaam karakter had. Verzoekster werpt op dat het Commissariaat-generaal echter over geen enkel nieuw element beschikt waardoor kan getwijfeld worden aan de relatie die zij met L. had en dat er dan ook geen enkele reden is waarom de verwerende partij plots twijfelt aan een relatie die zij voordien heeft geloofd. Evenmin onderbouwt het Commissariaat-generaal haar stelling dat zij *“onsamenhangende verklaringen”* aflegde over haar relatie met L., aldus verzoekster, die erop wijst dat zij op verschillende vlakken en over het gehele verloop van haar relatie coherente verklaringen aflegde, dat er geen enkele incoherentie bestaat tussen de gehoorverslagen van 16 augustus 2011 en 11 februari 2016 en dat zij tijdens beide gehoren op exact dezelfde manier vertelde hoe ze elkaar leerden kennen (zie CGVS I, p.2 en CGVS II, p.7), hoe de problemen zijn ontstaan (CGVS I, p.4 en CGVS II, p.9) en over de problemen die zij daarna heeft gekend (afpersing, ontslag uit de groep, etc., ...) (CGVS I, p.4-5 en CGVS II, p.10). Of haar relatie met L. al dan niet duurzaam was, doet naar mening van verzoekster evenmin ter zake. Zij betoogt dat het immers niet is omdat de relatie eventueel niet duurzaam was, dat ze niet heeft plaatsgevonden en dat zij hierdoor geen problemen heeft gekend.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing gesteld dat verzoekster *“ontwijkende verklaringen”* aflegt over haar gevoelsleven. Opnieuw heeft het Commissariaat-generaal volgens verzoekster echter geen enkel nieuw element en besluit zij plots, in tegenstelling tot in haar eerste beslissing, dat haar verklaringen niet geloofwaardig zijn. Verzoekster is de mening toegedaan dat het Commissariaat-generaal bijzonder kort door de bocht gaat waar wordt gesteld dat zij ontwijkend antwoordde wanneer haar gevraagd werd naar haar andere relaties en waar het ongeloofwaardig wordt geacht dat zij enerzijds aangaf dat zij sinds haar aankomst in België eenzaam en depressief was, niemand vertrouwde

en daarom niet geïnteresseerd was in een relatie en zij anderzijds op sociale media aangaf aan haar zang- en modellencarrière te werken. Verzoekster stelt dat zij een oprechte en aannemelijke verklaring gaf waarom zij sinds haar aankomst in België niet openstond voor een relatie en werpt op dat er voldoende voorbeelden zijn van bekende personen die zelfmoord plegen, drugsverslaafd zijn, enz. en dat het dus niet is omdat zij werkte als zangeres en model, dat zij daarom gelukkig was en op zoek was naar een relatie. Zij voegt hier, onder verwijzing naar stuk 6 toegevoegd aan het verzoekschrift, nog aan toe dat personen die omwille van hun seksuele geaardheid moesten vluchten bijkomende problemen kunnen ondervinden bij het ontplooiën van sociale contacten in het gastland.

Ook het feit dat zij zich niet actief heeft geïntegreerd in de LGTBI-gemeenschap in België zegt naar mening van verzoekster niets over de oprechtheid van haar relatie met L. en de problemen die hierdoor ontstonden. Verzoekster benadrukt dat zij bij haar asielaanvraag immers nooit heeft geclaimd uitgesproken lesbisch te zijn, enkel lesbische relaties te willen aangaan en hier actief op zoek te zullen gaan. Zij heeft daarentegen op een aannemelijke manier verteld hoe ze na aankomst in België enkele jaren niemand kon vertrouwen maar zich dan uiteindelijk toch goed voelde bij haar huidige partner en een relatie met hem aanging. Verzoekster stelt zich voorts de vraag of het nodig is dat iemand zich op permanente en alomvattende manier beschouwt als lesbische om te kunnen aannemen dat iemand een relatie heeft gehad met een vrouw. Zij betoogt dat een dergelijke interpretatie van seksuele geaardheid en 'bepaalde sociale groep' erg restrictief is en niet strookt met de interpretatie die het UNHCR eraan geeft, zoals blijkt uit hoger aangehaalde *“Guidelines on International Protection No. 9: Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*. Zij voegt hieraan toe dat bovendien niet enkel haar werkelijke geaardheid van tel is, maar ook de haar toegeschreven geaardheid. Ook als zij in Ethiopië geacht wordt lesbisch te zijn of op zijn minst een lesbische relatie te hebben onderhouden, kan zij een gegronde vrees voor vervolging hebben. Zelfs als zij zich vandaag niet meer zou identificeren als lesbisch, betekent dit dus niet dat zij geen vrees voor vervolging meer heeft. Zij kan immers in haar land van herkomst nog steeds worden beschouwd als lesbisch. Verzoekster laakt dat het Commissariaat-generaal dit op geen enkele manier heeft onderzocht.

Verzoekster besluit uit het geheel van wat voorafgaat dat het Commissariaat-generaal er niet in is geslaagd om aan te tonen dat zij frauduleuze verklaringen aflegde die ertoe leidden dat zij werd erkend als vluchteling. Dat in de door Google Translate vertaalde uitnodigingsbrief voor de visumaanvraag van haar zus staat te lezen *“tijdens mijn laatste vakantie in Ethiopië”* laat teveel hypothesen open. De huidige relatie met een man wil niet automatisch zeggen dat zij in het verleden geen relatie met een vrouw kan hebben gehad, zeker niet in het licht van de coherente verklaringen die zij aflegde. Verzoekster meent dan ook dat de motieven in de bestreden beslissing de intrekking van het vluchtelingenstatuut niet kunnen schragen.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het document *“Note on the Cancellation of Refugee Status”* van UNHCR van 22 november 2004, een fotokopie van alle bladzijden van verzoeksters paspoort, het document *“Guidelines on International Protection No. 9: Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”* van UNHCR van 23 oktober 2012, een uittreksel uit *“Refugee Status Claims Based on Sexual Orientation and Gender Identity. A Practitioners’ Guide”* van International Commission of Jurists en een uittreksel uit A. SHIDLO and J. AHOLA, *“Mental health challenges of LGBT forced migrants”*, FMR n°42.

Ter terechtzitting laat verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: een Ethiopisch tijdschrift waarin een artikel over verzoekster werd gepubliceerd, met vertaling in het Nederlands en een bundel loonfiches.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters vluchtelingenstatus ingetrokken omdat (i) zij in een door haar opgestelde en ondertekende brief dd. 6 juni 2014, die deel uitmaakt van het dossier voor een visumaanvraag voor België voor haar zus verklaarde *“(…) Tijdens mijn laatste vakantie in Ethiopië heb ik mijn zus uitgenodigd om hier in België bij mij op bezoek te komen (...)”*, waaruit kan worden afgeleid dat zij op vakantie is geweest naar Ethiopië, en kan betwist worden dat de omstreden passage het gevolg is van een verkeerde vertaling via Google Translate, zoals zij beweert daar (1) men zou verwachten dat iemand die het Nederlands niet voldoende beheerst een belangrijk document als een aanbevelingsbrief in het kader van de visumaanvraag voor haar zus door iemand zou laten nalezen die het Nederlands perfect beheerst teneinde fouten te vermijden, (2) het Nederlands dat in de brief wordt gebruikt van zeer goede kwaliteit is en de zinsconstructies doorgaans volkomen logisch zijn, wat

bij een vertaling via Google Translate meestal niet het geval is en (3) haar stelling dat zij met de omstreden passage eigenlijk bedoelde dat zij in juli vakantie had en dat zij haar zus tijdens haar vakantie wilde laten komen erg twijfelachtig is omdat in het begin van de brief reeds in zeer gedetailleerde bewoordingen door haar wordt uitgelegd in welke periode zij haar zus wilde uitnodigen, i.c. “(...) *de periode tussen juni 2014 en september 2014* (...)” en dat zij haar “(...) *gedurende 1 maand* (...)” wilde uitnodigen, (ii) haar lesbische geaardheid kan worden betwist daar (a) uit de “*Meldingsfiche voorgenomen, uitgesteld of geweigerd schijnhuwelijk/wettelijke samenwoning*” blijkt dat zij op 17 september 2015 bij de gemeente Geel haar voorgenomen huwelijk meldde met K.A.Y., een man met de Belgische nationaliteit, en zij tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal bevestigde dat zij met hem wilde trouwen en samenleven, (b) uit haar verklaringen blijkt dat zij de nare ervaringen met haar oom aanduidt voor het feit dat zij zich meer aangetrokken voelde tot vrouwen doch uit het feit dat zij momenteel, ondanks haar nare ervaringen met haar oom, een relatie heeft met een man en de intentie heeft om deze relatie verder te zetten blijkt dat dit oorzakelijk verband tussen het seksueel misbruik door een man en het zich aangetrokken voelen tot vrouwen niet (absoluut) voor haar opgaat en uit haar verklaring “(...) *Toen ik een relatie met een meisje had was ik tevreden en nu met hem ben ik ook tevreden* (...)” evenmin kan worden afgeleid dat zij lesbisch geaard is, (c) het feit dat zij met Y. besloot samen te wonen en haar verklaringen dat zij met hem wil huwen en zeker kinderen met hem wil belangrijke indicaties vormen van een verregaand engagement van haar kant ten aanzien van (haar relatie) met Y., terwijl zij geen blijk gaf van een dergelijk verregaand engagement wanneer zijn verklaringen aflegde over haar vriendin L., die in de Verenigde Staten woonde en met wie zij verklaarde een lesbische relatie te hebben gehad, (d) zij over haar lesbische relatie met L. onsamenhangende verklaringen aflegde, die getuigen van weinig engagement en duurzaamheid ten aanzien van hun relatie en van relatief weinig initiatief of inspanning om contact te leggen met elkaar, zoals wordt toegelicht, zodat zij niet kan overtuigen dat zij werkelijk een lesbische relatie heeft gehad met L., laat staan dat deze relatie een duurzaam karakter zou hebben gehad, (e) zij ontwijkende antwoorden geeft op vragen over haar gevoelsleven, zij ook wanneer gepeild werd naar haar relationeel leven en toekomstplannen na haar aankomst in België heel erg op de vlakte bleef, uit haar Twitter en Facebook account blijkt dat zij reeds sinds 2012 actief was op deze sociale netwerken en foto's postte waaruit blijkt dat zij sinds 2012 volop bezig was om haar zang- en modellencarrière met succes uit te bouwen en zij bijgevolg onvermijdelijk met veel mensen in contact moet zijn gekomen, zodat het weinig ernstig is om te laten uitschijnen dat zij geen relaties kon aangaan omdat zij alleen, eenzaam en depressief was en niemand vertrouwde en het evenmin ernstig overkomt dat zij het, gevraagd of zij sinds haar verblijf in België heeft geprobeerd om hier lesbische vrouwen te ontmoeten, enerzijds voorstelt alsof zij geen mensen ontmoette, terwijl zij anderzijds verklaarde dat zij ging werken en naar school ging, naar muziekvoorstellingen of dat zij modellenwerk deed, (f) zij zich lijkt te distantiëren van de LGBTI-gemeenschap in België, (g) zij lijkt te suggereren dat zij lesbisch werd op het moment dat zij een relatie had met een meisje en dat zij niet meer lesbisch is sinds zij een relatie kreeg met Y., alsook dat haar lesbische geaardheid het gevolg is van een nare ervaring in haar leven, maar nergens uit haar verklaringen blijkt dat zij haar lesbische geaardheid beschouwt of beschouwde als een intrinsiek, allesomvattend en permanent onderdeel van haar als persoon, dat haar relationeel leven en gevoelsleven blijvend beïnvloedt, wars van wisselende situationele omstandigheden waar zij mee te maken krijgt in haar leven, (h) er op internet erg veel informatie over haar carrière als zangeres en als model te vinden is maar zij geen enkel materieel bewijs voorlegde om te staven dat zij in Ethiopië problemen had omwille van haar lesbische geaardheid en het verbazing wekt dat zij niet heeft geprobeerd om hieromtrent bewijzen te verzamelen en (iii) de door haar voorgelegde brieven van haar vriend en haar zus documenten van privé-personen betreffen met een duidelijk gesolliciteerd karakter voor haar asielprocedure, waarvan de bewijswaarde dan ook beperkt is, en het attest van Dr. T.T. getuigt van het feit dat zij in september 2015 een miskraam had, hetgeen geenszins wordt betwist.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent,

zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

2.4. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.5. Artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(…)

§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in :

“(…)

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in een door haar opgestelde en ondertekende brief dd. 6 juni 2014, die deel uitmaakt van het dossier voor een visumaanvraag voor België voor haar zus, verklaarde “(…) *Tijdens mijn laatste vakantie in Ethiopië heb ik mijn zus uitgenodigd om hier in België bij mij op bezoek te komen (…)*”. Uit deze verklaring dient aldus te worden besloten dat verzoekster op vakantie is geweest naar Ethiopië, hetgeen onverenigbaar is met de vrees voor vervolging die zij in haar land van herkomst stelt te koesteren.

Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat deze brief in het visumdossier van haar zus geen sluitend bewijs vormt van haar terugkeer naar Ethiopië en zij herhaalt haar eerdere verklaring dat de omstreden zin het gevolg is van een verkeerde vertaling via Google Translate. Deze bewering kan de Raad om volgende redenen echter allerminst overtuigen. Vooreerst wordt dienaangaande in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat men zou verwachten dat iemand die het Nederlands niet voldoende beheerst een belangrijk document als een aanbevelingsbrief in het kader van de visumaanvraag voor haar zus door iemand zou laten nalezen die het Nederlands perfect beheerst teneinde fouten te vermijden. Daarnaast wijst de commissaris-generaal er correct op dat het Nederlands dat in de brief wordt gebruikt van zeer goede kwaliteit is en de zinsconstructies doorgaans volkomen logisch zijn, wat bij een vertaling via Google Translate meestal niet het geval is. Waar verzoekster er op duidt dat de commissaris-generaal tijdens het gehoor haar niet confronteerde met voormelde bedenkingen, wijst de Raad er op dat geen enkele wettelijke bepaling de commissaris-generaal verplicht de aandacht van de asielzoeker te vestigen op of te confronteren met de voor hem nadelige elementen. Tevens kan de commissaris-generaal worden bijgetreden in diens oordeel dat verzoeksters stelling dat zij met de omstreden passage eigenlijk bedoelde dat zij in juli vakantie had en dat zij haar zus tijdens haar vakantie wilde laten komen erg twijfelachtig is omdat in het begin van de brief reeds in zeer gedetailleerde bewoordingen door haar wordt uitgelegd in welke periode zij haar zus wilde uitnodigen, i.c. “(…) *de periode tussen juni 2014 en september 2014 (…)*” en dat zij haar “(…) *gedurende 1 maand (…)*” wilde uitnodigen. Doorslaggevend is evenwel de vaststelling dat de brief als huidig adres van verzoeksters zus in Ethiopië “*subcity Bole kefele ketema Housenummer 262 Addis Abeba*” vermeldt. Het zou de Raad ten zeerste verbazen dat een vertaling via Google Translate van het Amharic naar het Nederlands tot de Engelse term “*subcity*” zou leiden. Opmerkelijk in dit verband is tevens de term “*Housenummer*”, een samentrekking van een Engels en een Nederlands woord, wat aldus evenmin het resultaat van een vertaling uit het Amharic naar het Nederlands kan zijn. Er dient te dezen bovendien te worden vastgesteld dat verzoekster de term “*Housenummer*” eveneens gebruikte in de door haar in het Nederlands eigenhandig ingevulde verbintenis tot tenlasteneming. Dat deze zelfde term in beide documenten wordt gehanteerd bewijst naar mening van de Raad aldus afdoende dat deze documenten door dezelfde persoon werden opgesteld/ingevuld. In acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad dan ook dat de passage “(…) *Tijdens mijn laatste vakantie in Ethiopië heb ik mijn zus uitgenodigd om hier in België bij mij op bezoek te komen (…)*” in de brief dd. 6 juni 2014 verzoeksters eigen verklaring betreft en niet het gevolg is van een foutieve vertaling. De Raad ziet geen reden om aan verzoeksters verklaringen, die zij, al dan niet met hulp van iemand die het Nederlands goed machtig is, zelf op papier

heeft gezet en die zij vervolgens heeft ondertekend, bewijswaarde te ontzeggen. De brief in kwestie vormt naar het oordeel van de Raad dan ook voldoende bewijs van een terugkeer naar Ethiopië. De vaststelling dat verzoeksters persoonlijke gedrag er aldus op wijst dat zij in haar land van herkomst geen vervolging vreest, om welke reden dan ook, volstaat om op grond van artikel 55/3/1, §2, 2° van de vreemdelingenwet over te gaan tot de intrekking van haar vluchtelingenstatus zodat de discussie over haar seksuele geaardheid niet verder ter zake doet.

Gelet op de bewoording van artikel 55/3/1, §2, 2° van de vreemdelingenwet, waar bepaald wordt dat de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status 'of' ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij vervolging vreest, en gelet op de vaststelling dat verzoeksters persoonlijke gedrag erop wijst dat zij in haar land van herkomst geen vervolging vreest, is verzoeksters kritiek dat het aan de verwerende partij toekomt aan te tonen dat zij frauduleuze verklaringen heeft afgelegd die doorslaggevend zijn geweest bij de toekenning van haar vluchtelingenstatus, niet dienstig.

2.7. De door verzoekster bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze voorgaande appreciatie kunnen ombuigen.

De door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten werden door de commissaris-generaal correct beoordeeld als volgt: *"(...) In verband met de brieven van uw vriend Y.(...) K.(...) A.(...) en van uw zus B.(...) L.(...) T.(...), kan worden opgemerkt dat het hier documenten van privé-personen betreft met een duidelijk gesolliciteerd karakter voor uw asielprocedure, waarvan de bewijswaarde dan ook beperkt is. De inhoud van deze brieven doet in elk geval geen afbreuk aan hogervermelde bedenkingen en overwegingen aangaande de verklaringen die u zelf aflegde. Het attest van Dr. T.(...) T.(...) getuigt van het feit dat u in september 2015 een miskraam had, hetgeen hier geenszins wordt betwist."* Verzoekster voert in voorliggend verzoekschrift geen verweer tegen deze motieven, die door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

In zoverre verzoekster een kopie van haar paspoort aan het verzoekschrift voegt, waaruit blijkt dat zij geen visum, noch in- of uitreisstempels bekwam voor een reis naar Ethiopië en zij meent hiermee een begin van bewijs te leveren dat ze niet terugkeerde, dient te worden opgemerkt dat niet kan worden uitgesloten dat verzoekster nog over geldige Ethiopische (reis)documenten beschikt. Uit haar verklaringen blijkt immers dat zij een Ethiopisch paspoort bezat (administratief dossier, stuk 5B, p. 2). Dit paspoort werd evenwel nooit voorgelegd, net zomin als haar identiteitskaart. Dat haar Belgische paspoort geen aanwijzingen in die zin bevat, bewijst aldus niet dat verzoekster niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Er dient hierbij nog te worden opgemerkt dat het ook logisch zou zijn dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst met Ethiopische documenten zou reizen. Haar Belgisch paspoort betreft immers een reisdocument afgeleverd door de Belgische autoriteiten overeenkomstig het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en toont aldus aan dat zij in België als vluchteling werd erkend. Het is derhalve niet onredelijk te stellen dat verzoekster deze reistitel niet zal voorleggen aan de Ethiopische autoriteiten.

Ook de ter terechtzitting neergelegde loonfiches kunnen bezwaarlijk aantonen dat verzoekster niet naar Ethiopië terugkeerde, temeer uit deze fiches tevens verlofperiodes blijken.

Wat betreft het ter terechtzitting voorgelegde Ethiopisch tijdschrift waarin een artikel over verzoekster zou zijn gepubliceerd, stelt de Raad vast dat het voorleggen van voormeld tijdschrift niet dienstig is daar dit niets afdoet aan hoger gedane vaststelling dat verzoekster door terug te keren naar Ethiopië heeft aangetoond dat zij in haar land van herkomst geen vervolging vreest, om welke reden dan ook.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat zich actueel een intrekking van de vluchtelingstatus opdringt daar verzoeksters persoonlijke gedrag erop wijst dat zij geen vervolging vreest.

2.9. Waar verzoekster *in fine* vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch

toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

N. VERMANDER